

като ся приличять, да не ся познавать, че до сега не сме ги употрѣблявали. Сегашный нашъ языкъ е така добръ спорядъ сегашно-то наше състояніе, что-то ничто повече не можемъ, да пожелаемъ. Главно-то му достоинство е, че е способенъ за всякакво усъвършенствованіе и упримченіе, кое-то щемъ покажемъ другъ пхтъ. Обаче языкъ, ся усъвършенствува и упримчивава, а ко ся просвѣщава народъ-тъ кой-то го употрѣблява; ако ли наопаки народъ-тъ испада, то и языкъ-тъ изгубва отъ достоинство-то си. Мы трѣбва да залѣгаме да ся просвѣтимъ, та усъвършенствованіе-то на языка ни ще бжде отъ само-себе, като не прѣмно слѣдствіе отъ просвѣщеніе-то.

Да оставимъ безъ вниманіе такывы многознаители, каквото что е ученикъ-тъ отъ Іонійскхъ академіж, кои то искать да ни кажхтъ, че языкъ не може да има граматикх, зачтото ма него нѣма никаквы писанія. Такывы многознаители незнажтъ ничто повече отъ Еллинскый языкъ, та затова така мыслятъ и искать да увѣрятъ и свѣта на това. Истина, Еллинскый языкъ, ако да нѣмаше на него различни писанія, за-сега не само че не щяше да е възможно да ся подвѣде подъ граматическы правила а щяше и имя-то му до-сега да ся заборава. Обаче нашій языкъ не е като Еллинскый, из-